

DOM

afsagt den 23. februar 2026

Rettens nr. 1-18/2026

Politiets nr. 2200-87110-00003-25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 1965)

Anklageskrift er modtaget den 26. januar 2026.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

lov om Boligforhold § 12, stk. 1, nr. 4 samt § 12, stk. 2, jf. § 5, stk. 2, og § 7 stk. 1,

som ejer af boligen beliggende på Adresse i By, at have undladt at indformere regionskommunen om, at boligen har været ledig i hvert fald siden 1. september 2024, samt, uden kommunalbestyrelsens tilladelse, at have anvendt boligen til midlertidig benyttelse.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af Vidne.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges ubestridt til grund, at tiltalte den 1. september 2024 tilmeldte sig folkeregisteret på ejendommen beliggende Adresse i By.

Retten lægger efter bevisførelsen, herunder vidneforklaringen, til grund, at Bornholms Regionskommune anvender vandforbrug som en indikation ved vurderingen af, om bopælspligten er opfyldt, hvilket også er tilfældet i

denne sag, samt at det gennemsnitlige estimerede vandforbrug pr. borger udgør 1,64 m³ pr. måned ved et ophold på adressen svarende til 180 dage årligt.

Det fremgår af den fremlagte dokumentation, at tiltaltes vandforbrug i perioden fra den 1. januar 2025 til december 2025 i alt udgjorde ca. 14,3 m³, svarende til et gennemsnitligt månedligt forbrug på 1,189 m³. Retten lægger herefter til grund, at forbruget, bortset fra februar måned med registreret 0-forbrug og juli måned med et forbrug på over 5 m³, har været jævnt fordelt og under det af kommunen oplyste gennemsnit.

Tiltalte har forklaret, at han i sommerperioden opholder sig mest på Bornholm, mens han i vinterhalvåret opholder sig i boligen mellem 10 og 20 dage pr. måned, idet han pendler til København efter en 2-2/5-5-ordning. Dette indebærer et samlet årligt ophold på mere end 180 dage, som ikke er begrænset til en afgrænset periode af året. Tiltalte har endvidere forklaret, at han i betydeligt omfang spiser, bader og får vasket tøj hos sine forældre i By. Han har endeligt forklaret, at 0-forbruget i februar skyldtes en 28 dages rejse, og at det forhøjede forbrug i juli skyldtes feriegæster. Retten finder efter bevisførelsen ikke grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring herom.

Hvis det samlede årsforbrug på ca. 14,3 m³ fordeles på 180 opholdsdage, svarer det til et dagligt forbrug på ca. 79 liter pr. opholdsdøgn. Retten finder ikke, at et sådant dagligt forbrug i sig selv kan anses for uforeneligt med helårsbeboelse. Retten har herved lagt vægt på, at vandforbruget over året fremstår jævnt fordelt og under gennemsnittet, også i sommerhalvåret, og at forskellen mellem det gennemsnitlige forbrug og tiltaltes forbrug ikke er af en sådan karakter, at det i sig selv dokumenterer et faktisk ophold på under 180 dage årligt, som ikke kan forklares ved individuelle forbrugsvaner.

Retten har tillige inddraget de to anmeldelser, hvori det er anført, at boligen ved observation fremstod tom og uden lys eller aktivitet, samt at kommunen i sin afgørelse har anført, at der ved vurderingen er taget højde for almindeligt forbrug til blandt andet toiletbesøg, håndvask og madlavning samt for individuelle forbrugsvaner. Retten finder uanset efter tiltaltes sammenhængende forklaring for retten, at det ikke er bevist med den fornødne sikkerhed, at boligen ikke har været anvendt som helårsbeboelse på den måde, som tiltalte har beskrevet.

Under disse omstændigheder og efter en samlet vurdering finder retten det ikke bevist, at tiltalte i den i tiltalen angivne periode har tilsidesat bopælspligten. Tiltalte frifindes derfor.

Thi kendes for ret:

Tiltalte frifindes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Dommer